

Nasza Matka

Nr 9 (143) wrzesień 2018 (rok 13)

Miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmitowicach

Święto MB Częstochowskiej nasz odpust parafialny

26 sierpnia 2018 r. uroczystie obchodziliśmy nasz odpust parafialny ku czci Matki Boskiej Częstochowskiej.

Odpust parafialny jest świętem patronalnym kościoła parafialnego. Po Soborze Watykańskim II sprawę parafialnych odpustów regulują zwykle synody poszczególnych diecezji. Zwykle podkreślają one, że święto patronalne kościoła parafialnego należy obchodzić uroczystie, zachowując dotychczasowe zwyczaje

parafialne. Należy także dążyć do wyrobienia właściwego zrozumienia odpustu u wiernych. Wymaga to skierowania całej uwagi duszpasterskiej na przeżycie duchowe święta patronalnego parafii. Zachęca się do korzystania z Sakramentu Pokuty, uczestnictwa we Mszy świętej, procesji oraz innych modlitwach dziękczynnych i błagalnych. Główna Eucharystia celebrowana w odpust powinna być ofiarowana za wszystkich parafian.

Została zachowana także praktyka udzielania odpustu, związana z uczestnictwem w uroczystościach parafialnych. Dla uzyskania odpustu wymagane są zwykle warunki, czyli stan łaski uświęcającej, odmówienie modlitwy Ojcze nasz i Wierzę w Boga oraz modlitwy w intencjach Ojca Świętego.

gmb

SŁOWO BOŻE

(Mk 8, 27 - 30)

Potem Jezus udał się ze swoimi uczniami do wiosek pod Cezareą Filipową. W drodze pytał uczniów: «Za kogo uważają Mnie ludzie?» Oni Mu odpowiedzieli: «Za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, jeszcze inni za jednego z proroków». On ich zapytał: «A wy za kogo Mnie uważacie?» Odpowiedział Mu Piotr: «Ty jesteś Mesjasz». Wtedy surowo im przykazał, żeby nikomu o Nim nie mówili.

Dożynki w Sołectwie Śmitowice

18 sierpnia 2018

Piękna pogoda dopisała nam podczas tegorocznego świętowania. Mszą św. Dziękczynną o godz. 16:30 rozpoczęliśmy uroczystości dożynkowe. Starostami dożynek byli Państwo Mariola i Remigiusz Kuś. Po Mszy św. korowód dożynkowy przemieścił się na teren rekreacyjno-sportowy. Piękne powozy dożynkowe, korona wykonana przez Panie z KGW oraz sztandar naszych rolników przewodziły korowodowi.

Organizatorzy przygotowali dla gości tradycyjną grochówkę i kołocz z kawą. Dla milusińskich były skakańce, ściana wspinaczkowa oraz wycieczki obleganym wręcz wozem dożynkowym po terenie sołectwa. Przy pięknych rytmach muzycznych mieszkańcy wesoło spędzili czas bawiąc się i tańcząc. Dziękuję serdecznie wszystkim, którzy przyczynili się do sprawnego organizacji uroczystości, mam

na myśli służby, pracowników Zakładu Usług Komunalnych, ks. Proboszcza, strażaków z OSP, Panie z KGW oraz całą Radę Sołecką, a szczególnie dziękuję starostom dożynek oraz Straży Miejskiej i Policji.

Podczas dożynek wręczono też nagrody za najładniejsze posesje w konkursie zorganizowanym przez Radę Sołecką.

*Sołtys Sołectwa Śmitowice
Józef Świerczyńska*

Święci znani i nieznani

Święta Hildegarda z Bingen, dziewica i doktor Kościoła 17 września

Hildegarda urodziła się 16 września 1098 r. w Rupertsbergu koło Bingen. Jej rodzicami byli Hildebert i Mechtylda von Bermersheim. Ponieważ była dziesiątym dzieckiem w szlacheckiej rodzinie, w wieku ośmiu lat, zgodnie z tradycją dziesięciny, została poświęcona Kościołowi. Zaopiekowała się nią przeorysza benedyktynek - Judyta. Przygotowując się do życia w zakonie, w Disibo-

denbergu, Hildegarda otrzymała klasyczne wykształcenie. Dzięki wrodzonym zdolnościom do nauki i umiejętności wykorzystywania zdobytej wiedzy zyskała uznanie. Gdy w 1136 r. Judyta zmarła, Hildegarda zajęła jej miejsce.

Jako przeorysza cieszyła się wielką estymą. Podjęła liczne dzieła dla swojego zakonu. By mniszki nie dzieliły murów z zakonnikami, spowodowała

przeniesienie konwentu do ufundowanego przez jej rodzinę klasztoru we wsi Rupertsberg (1150). Po latach zbudowała dla nich jeszcze jeden klasztor w Eibingen (1165). Już będąc przeoryszą Hildegarda ujawniła, że od trzeciego roku życia miewała wizje, podczas których rozmawiała z Bogiem. Nie ujawniała tego przez skromność, a może z obawy przed inkwizycją. Dopiero gdy mając 42 lata osiągnęła najwyższe dostępne kobiecie stanowiska w Kościele i uzyskała wpływy w najważniejszych biskupstwach i na dworze papieskim, bez obaw przyznała się do swoich doświadczeń. W czasie jednej z wizji usłyszała głos nakazujący jej spisywać swoje wizje. W ten sposób zaczęło powstawać dzieło *Scito vias Domini* - "Poznaj ścieżki Pana".

Wiadomość o tych wizjach roznosiła się coraz dalej, aż przez opata Disibodenbergu i arcybiskupa Moguncji Henryka dotarła do papieża Eugeniusza III, który wysłał do klasztoru specjalną komisję, mającą wyjaśnić autentyczność cudów. Wybrane fragmenty wizji zostały przeczytane na synodzie w Trewirze (1147-1148). Hildegarda uzyskała błogosławieństwo i pozwolenie na rozpowszechnienie swoich idei i nakaz spisywania dalszych objawień dzięki wstawiennictwu wpływowego teologa i założyciela zakonu cystersów, św. Bernarda z Clairvaux. Treść przeżyć mistycznych spisała w trzech księgach: *Scito*

vias Domini ("Poznaj drogi Pana"), *Liber vitae* ("Księga zasług życia") i *Liber divinorum operum* ("Księga dzieł Bożych"). Dzięki przychylności papieża mogła posunąć się do zawołanej krytyki rozwiąłości kleru i domagać się większego uznania dla roli kobiet. Właśnie w tym tonie jest jej sztuka moralna *Ordo virtutum* ("O sztuce cnoty"), do której sama skomponowała muzykę.

Chociaż autentyczność jej objawień była przez niektórych kwestionowana (uważano, że były one wynikiem migren), to jednak szlacheckie pochodzenie i wysokie stanowisko w hierarchii kościelnej spowodowały, że listy i pisma Hildegardy znajdowały czytelników wśród władców kościelnych i świeckich. Dla wielu ludzi średniowiecza jej wypowiedzi były głosem, który pochodził od Boga.

Dzięki solidnemu wykształceniu i bogatemu doświadczeniu oraz wybitnym zdolnościom oratorskim Hildegarda zjednała sobie w końcu przychylność oponentów. Jej rozważania z zakresu teologii, filozofii i historii naturalnej były przyjmowane z zainteresowaniem w kręgach kościelnych i świeckich, przynosząc jej powszechny szacunek i uznanie. Wśród wiernych jej osoba stała się obiektem kultu. Historie o jej nadprzyrodzonych zdolnościach przenikały poza klasztorne mury i krążyły po średniowiecznej Europie.

>>>

Strona Żywego Różańca

Papieskie intencje modlitewne na wrzesień 2018

Intencja powszechna:

Aby młodzież na kontynencie afrykańskim miała dostęp do edukacji i pracy we własnej ojczyźnie.

U szczytu popularności Hildegarda została okrzyknięta "Sybillą znad Renu" i była czczona jako chrześcijańska wyrocznia o atrybutach proroka, do której udawali się po radę i pociechę biskupi, papieże i władcy. W 1152 r. została zaproszona na specjalne spotkanie z cesarzem Fryderykiem I Barbarossą, którego wcześniej krytykowała.

Ważne w jej piśmiennictwie były również dzieła o medycynie, historii naturalnej i lecznictwie. Hildegarda była uważną obserwatorką natury i ludzi. Kierując się grecką filozofią czterech żywiołów, badała wzajemne oddziaływania pomiędzy światem żywym i martwym oraz ich wpływ na stan organizmu i duszy człowieka. Swoje wnioski przedstawiła w nieco panteistycznym traktacie o leczniczym i szkodliwym działaniu roślin i minerałów, które, jak sądziła, uczestniczyły w nieustannym procesie wymiany wewnętrznych zasobów energii. Publikacje z zakresu medycyny ludowej przyniosły jej miano pierwszej niewiasty pośród lekarzy i przyrodników Niemiec.

Ponadto w latach 1158-1170 głosiła kazania w środkowych i południowych Niemczech. Była zapraszana na wykłady i wizytacje w klasztorach. Ta światła kobieta uważała, że śpiew powinien być nieodłączną częścią liturgii, gdyż śpiew, tak jak modlitwa, przybliży człowiekowi zbawienie. Wierzyła, że twórcze natchnienie pochodzi wprost od Boga, a dzieło artysty jest w rzeczywistości

boskim przekazem. Sama skomponowała moralitet i liczne religijne, choć nie liturgiczne pieśni. W odróżnieniu od typowych wówczas śpiewów chorałowych, jej melodie były znacznie bardziej emocjonalne. Pod koniec XX w. jej muzyka zyskała dużą popularność.

Zmarła 17 września 1179 r. w klasztorze w Rupertsbergu i została pochowana w kościele parafialnym w Einbingen, którego obecnie jest patronką. Mimo iż rozpoczęty w 1227 roku proces kanonizacyjny został wstrzymany w niewyjaśnionych okolicznościach, Hildegarda z Bingen nad Renem została w XIV w. umieszczona w martyrologium jako święta. Do kalendarza liturgicznego obchód ku jej czci wpisano w 1971 roku. Jej biografia jest kompletna i dobrze udokumentowana, co jest rzadkie jak na tamte czasy. Zawdzięczamy to m.in. dwóm mnichom. Jeszcze za życia Hildegardy w latach 1174-1175 mnich Gottfried rozpoczął prace nad systematyzacją jej dzieł, a w latach 1180-1190 mnich Theoderich ukończył jego prace.

Papież Benedykt XVI potwierdził 10 maja 2012 r., że Hildegarda z Bingen, ze względu na swoje zasługi dla Kościoła i ogromny wkład w rozwój myśli katolickiej, może odbierać cześć jako święta w całym Kościele. 7 października 2012 r. papież ogłosił św. Hildegardę doktorem Kościoła powszechnego, wraz ze św. Janem z Avili. Hildegarda jest patronką esperanto, językoznawców i naukowców.

INTERCJE MSZALNE

Wrzesień 2018

Sobota	1 września	Niedziela 24 zwykła	16 września
18 ⁰⁰	R. Kołodziejczyk	8 ⁰⁰	Za + Janinę Brzozowską /od nauczycieli, kolegów i koleżanek z klasy /
Niedziela 22 zwykła	2 września	10 ⁰⁰	R. Czaja
8 ⁰⁰	R. Długaj	14 ³⁰	R. Gruszka
10 ⁰⁰	Za ++ Miroslawę i Janusza	Poniedziałek	17 września
14 ³⁰	R. Surma	8 ⁰⁰	
Poniedziałek	3 września	Wtorek	18 września
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
Wtorek	4 września	Sroda	19 września
8 ⁰⁰	w int. emerytów i osób starszych	8 ⁰⁰	
Sroda	5 września	Czwartek	20 września
8 ⁰⁰		18 ⁰⁰	R. Wieczorek
Czwartek	6 września	Piątek	21 września
18 ⁰⁰	O powołania	18 ⁰⁰	
Piątek	7 września	Sobota	22 września
18 ⁰⁰	R. Kędzia	18 ⁰⁰	R. Michalczyk
Sobota	8 września	Niedziela 25 zwykła	23 września
18 ⁰⁰	R. Nowak	8 ⁰⁰	R. Stolarski
Niedziela 23 zwykła	9 września	10 ⁰⁰	R. Wolak
8 ⁰⁰		14 ³⁰	R. Hanus
10 ⁰⁰	R. Pisarska	Poniedziałek	24 września
14 ³⁰	R. Kołodziej	8 ⁰⁰	
Poniedziałek	10 września	Wtorek	25 września
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
Wtorek	11 września	Sroda	26 września
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
Sroda	12 września	Czwartek	27 września
8 ⁰⁰		18 ⁰⁰	R. Nocoń
Czwartek	13 września	Piątek	28 września
18 ⁰⁰	Fatimska	18 ⁰⁰	
Piątek	14 września	Sobota	29 września
18 ⁰⁰		18 ⁰⁰	R. Golec
Sobota	15 września	Niedziela 26 zwykła	30 września
18 ⁰⁰	R. Bruj	8 ⁰⁰	R. Salkiewicz
		10 ⁰⁰	R. Szałowski
		12 ³⁰	Z podz. Za odebr. łaski i z prośbą o dalsze dla Marty Czech z ok. 90 ur.
		14 ³⁰	R. Grygierek

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Wrzesień 2018 - Grudzień 2018

sobota 1 wrzesień 2018	Zaczek Mirosława
	Miketta Halina
	Gracyalny Danuta
sobota 15 wrzesień 2018	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
sobota 29 wrzesień 2018	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara
sobota 13 październik 2018	Krzepina Ryszarda
	Suchanek Marzanna
	Bubała Celina
sobota 27 październik 2018	Jarosław Pisarski
	Rozmus Sabina
	Kędzia Irena
sobota 4 październik 1902	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia
sobota 24 listopad 2018	Zaczek Mirosława
	Miketta Halina
	Gracyalny Danuta
sobota 8 grudzień 2018	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
sobota 22 grudzień 2018	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara

**Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie
(pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi)**

Kącik kulinarny: Muffinki jak pizza

Składniki suche:

- 2 i 1/2 szklanki mąki
- 2 łyżeczki proszku do pieczenia
- 1/2 łyżeczki soli
- 1 łyżeczka ostrej papryki
- 2 łyżeczki ziół prowansalskich

Składniki mokre:

- 1/2 szklanki oleju
- 2 duże jajka
- 1 szklanka mleka

Dodatki:

- 1 cebula
- 250g pieczarek
- 150g salami
- 150g żółtego sera
- olej do smażenia

Sposób przygotowania:

W osobnych miskach mieszamy ze sobą składniki mokre i suche. Cebulę

drobno siekamy, pieczarki kroimy w półplasty. Podsmażamy na rozgrzanym oleju. Studzimy. Salami kroimy, ser ścieramy na dużych oczkach tarki. Dodatki dodajemy do składników mokrych, mieszamy. Całość przelewamy do składników suchych, mieszamy tylko do połączenia składników. Pieczemy w temperaturze 210 stopni przez 20 minut.

gmb

Kącik humoru

Ksiądz na lekcji religii pyta dzieci:

- Co robimy gdy jest post?

Jasio się zgłasza:

- Lajkujemy i udostępniamy

Jak zginął Zachariasz? Wpadł pod pociąg, bowiem w Piśmie jest napisane "przyszła kolej na Zachariasza".

Kim z zawodu był św. Józef? Kolejarem! Bowiem jest w Piśmie napisane "wrócił z kolei Józef"

Jak miała na nazwisko św. Rodzina? Pośpiechowie, bo kiedy Maryja będąc brzemienna wybrała się do Elżbiety to "poszła z pośpiechem w góry"

Afryka. Pewnego razu lew napadł na misjonarza i misjonarz modli się do Pana Boga - Boże daj lwu jakąś świętą myśl.

Na to lew się odzywa: - pobłogosław Panie ten posiłek...

Przedstawiciel piekła proponuje niebu rozegranie meczu piłkarskiego.

- Głupi pomysł - odpowiada archanioł Gabriel

- Przecież wiesz, że wszyscy najlepsi piłkarze są w niebie...

Lucyfer: - A wiesz gdzie są wszyscy sędziowie?

Na lekcji religii:

- Powiedz Jasiu co trzeba zrobić, żeby otrzymać rozgrzeszenie?

- Trzeba najpierw zgrzeszyć, proszę księdza.

Zakonnica to chyba jedyna kobieta, która rano wie, co ma sobie włożyć.

Papież Franciszek: "Ojciec, chleb, przebaczenie. Droga do serca wiary" (21 czerwca 2018) - fragmenty

„Ojciec”. Tak zaczyna się modlitwa. Może rozwijać się różnymi słowami, ale nie może zapomnieć o pierwszym, ponieważ słowo „Ojciec” jest kluczem, by uzyskać dostęp do serca Boga. Jedyńie bowiem mówiąc Ojciec modlimy się w języku chrześcijańskim. Modlimy się „po chrześcijańsku”: nie do Boga ogólnikowego, ale Boga, który jest przede wszystkim tatą. Jezus prosił nas bowiem, byśmy mówili „Ojciec nasz, któryś jest w niebie”, a nie „Boże niebieski, który jesteś Ojcem”. Bóg, zanim jest nieskończonym i wiecznym, jest przede wszystkim Ojcem. [...]

Niestrudzenie odmawiajmy „Ojciec nasz”. Modlitwa ta przypomni nam, że żadne dziecko nie istnieje bez Ojca, a zatem nikt z nas nie jest sam na tym świecie. Ale przypomni nam również, że nie ma Ojca bez dzieci: nikt z nas nie jest jedyńikiem, każdy musi zatroszczyć się o braci w jednej ludzkiej rodzinie. Odmawiając „Ojciec nasz”, stwierdzamy, że należy do nas każda istota ludzka, i w obliczu wielu niedogodności, które obrażają oblicze Ojca, my Jego dzieci jesteśmy wezwani, by reagować jako bracia, jako dobrzy opiekunowie naszej rodziny i dawać z siebie wszystko, aby nie było obojętności wobec brata, każdego brata: dziecka, które jeszcze się nie urodziło, podobnie jak starca, który już nie mówi, znajomego, któremu nie potrafimy wybaczyć, jak ubogiego odrzuconego. Tego żąda od nas Ojciec, nakazuje nam, byśmy się miłowali sercem: dzieci, które są między sobą braćmi i siostrami.

Chleb – następne słowo. Jezus mówi, aby każdego dnia prosić Ojca o chleb. Nie trzeba prosić o więcej: tylko o chleb, to znaczy o to, co jest niezbędne do życia. Chleb jest przede wszystkim pożywieniem wystarczającym na dziś, dla zdrowia, na dzisiejszą pracę. Niestety tego pokarmu brakuje wielu naszym braciom i siostróm. Dlatego mówię: biada tym, którzy spekulują na chlebie! Podstawowy pokarm, niezbędny dla codziennego życia narodów, musi być dostępny dla wszystkich. Prośenie o chleb powszedni to także stwierdzenie: „Ojciec, pomóż mi uczynić moje życie prostszym”. Życie stało się bardzo skomplikowane. Chciałbym powiedzieć, że dziś dla wielu jest jakby

„narkotyczne”: biega się od rana do wieczora, pośród tysięcy rozmów telefonicznych i sms-ów, niezgodnie do zatrzymania się przed twarzami, zanurzeni w złożoności, która czyni kruchymi i w szybkości, która wznieca niepokój. [...]

Trzecie słowo: przebaczenie. Trudno jest przebaczać. Zawsze nosimy w naszym sercu trochę żalu, urazy, a kiedy jesteśmy sprowokowani przez tych, którym już odpuszcziliśmy, uraza wraca wraz z zaległym oprocentowaniem. Ale Pan domaga się naszego przebaczenia jako daru. Zastanawiające, że jedyny komentarz oryginalny do Ojciec nasz, komentarz Jezusa, skupia się tylko w jednym zdaniu: „Jeśli bowiem przebaczyć ludziom ich przewinienia, i wam przebaczy Ojciec wasz niebieski. Lecz jeśli nie przebaczyć ludziom, i Ojciec wasz nie przebaczy wam waszych przewinień” (Mt 6, 14-15). To jedyny komentarz, jaki czyni Pan! Przebaczenie jest wiążącym warunkiem Ojciec nasz. Bóg uwalnia nasze serce od wszelkiego grzechu, przebacza wszystko, wszystko, ale prosi nas tylko o jedno: abyśmy ze swej strony niestrudzenie przebaciali. [...]

Przebaczenie odnawia, działa cuda. Piotr doświadczył przebaczenia Jezusa i stał się pasterzem Jego owczarni. Szawel został Pawłem, gdy otrzymał przebaczenie od Szczepana. Każdy z nas rodzi się jako nowe stworzenie, gdy otrzymamy przebaczenie od Ojca miłującego swoich braci. Tylko wtedy możemy wprowadzić w świat prawdziwe nowości, bo nie ma wspanialszej nowości niż przebaczenie, które przemienia zło w dobro. Widzimy to w historii chrześcijaństwa. Jakże dobrze nam zrobiło i nadal czyni przebaczenie między nami, odkrycie siebie na nowo jako braci po wiekach sporów i rozdarć! Ojciec jest szczęśliwy, gdy miłujemy się nawzajem i z głębi serca sobie przebaczamy (por. Mt 18, 35). A wówczas daje nam swego Ducha. Prośmy o tę łaskę: by nie barykadować się z zatwardziałym sercem wymagając zawsze od innych, ale by uczynić pierwszy krok, w modlitwie, w braterskim spotkaniu, w konkretnej miłości. W ten sposób będziemy bardziej podobni do Ojca, który kocha nie oczekując niczego w zamian. I wyleje na nas Ducha jedności.

BIULETYN PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej

Redaktor Naczelny: Ks. Proboszcz Antoni Cebula

Redaktor Techniczny: Grzegorz Bubala

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmitowice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)